

Tanulságul

*Ki tudja, az emlékezet
mezsgyeszélein túl
hány leszántott,
porral befűtt,
sárral betemetett út,
lábnyomokkal lejegyzett
írás a múltból,
porlad, enyészik,
amiről nem tudunk,
már örökre
elmerülve a mélyben.*

*A veszni hagyott
csülök-kerék-patanyom jeleket,*

*amikkel leírta e nép
küzdélme évszázadait,
eposzait történelmének,
eltűnt hősénekeit,
az elfeledésből már
ki ássa ki a jövőnek?*

*Botladozó gyaloglással
ki betűzi végig,
ki fejtí meg?
Tanulságul most már
ki olvassa el nekünk,
s az utánunk jövőnek?*

Hozzájuk is

*Hozzájuk is megyek,
a forgalomzaj kültelki végállomásaihoz,
nemcsak valahová, valakihez,
a tavasz útszéli lefolyóiban
csörgedező szelekhez,
a városszerte csavargó
házak elé kicsapott utcákhoz.*

*Fölöslegesség érzésükhöz is megyek,
mikor delelni a rágógumin kérődző
suhancsordákhoz az aszfaltgyepre.
S a magánytól azok bódultságához,
akik a kirakatsfények pocsolyáitól csatakosan
szárittkoznak a kapualjakban, padokon.*

*Mindig az estékhez is,
ha olyankor valahová, valakihez,
mikor harmat billeg a bokorlevélhez.
Vonattal az öreg kerítésünkhöz haza.
S messze a szőlős dombok emelkedőire,
kilátogatok a magas térdemeléssel
helybenjáró karókhöz is
mindig tekintetemmel.*